

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัย ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งในการทำงาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัย แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัย แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัย แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาปฐมวัย จังหวัดพิษณุโลก ที่เปิดทำการสอนระดับอนุบาลอายุ 3 – 5 ปีจำนวน 640 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 100 คน และครูผู้สอนระดับปฐมวัยจำนวน 540 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาปฐมวัย ในจังหวัดพิษณุโลก ที่เปิดทำการสอนระดับอนุบาลอายุ 3 – 5 ปี จำนวน 240 คน จำแนกเป็นผู้บริการ 38 คน และครูผู้สอน 202 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan และดำเนินการสุ่มโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และการสุ่มแบบง่ายตามสัดส่วนของผู้บริหาร และครูผู้สอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัยของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัด

พิษณุโลก ซึ่งตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีค่าความเที่ยง (reliability) เท่ากับ .96

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยโดยใช้การทดสอบที (t – test)

สรุปผล

การศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก สามารถสรุปผลการวิจัยได้ 3 ประเด็นใหญ่ ดังนี้

1. การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับ ดังนี้ ลำดับแรก ได้แก่ การจัดทำตารางกิจกรรมประจำวัน ซึ่งอยู่ในระดับมาก ลำดับที่สอง ได้แก่ การนำแผนการสอนไปใช้ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ลำดับที่สาม ได้แก่ การบริหารหลักสูตร ซึ่งอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดหาและผลิตสื่อ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า **ด้านการบริหารหลักสูตร** ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละรายการตามลำดับ ดังนี้ 1) บุคลากรในสถานศึกษามีการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กอายุ 3 – 5 ปี 2) สถานศึกษาได้จัดทำกำหนดสาระการเรียนรู้ และผลการประเมินพัฒนาการเป็นรายภาคเรียน หรือรายปีโดยวิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้ 3) บุคลากรในสถานศึกษาร่วมกันกำหนดปรัชญา เป้าหมาย และการจัดการศึกษาจุดเน้นพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถานศึกษา และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งทุกรายการอยู่ในระดับมาก **ด้านการนำแผนการสอนไปใช้** ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละรายการตามลำดับ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่จะเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กระดับปฐมวัย ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ส่งเสริมให้ครูปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์ได้เหมาะสมกับเด็กระดับปฐมวัย 3) ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูมีการวิเคราะห์กิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ซึ่งตั้งแต่ลำดับสองลงมาทุกรายการอยู่ในระดับมาก **ด้านการจัดหาและผลิตสื่อ** ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละรายการตามลำดับ ดังนี้ 1) จัดหาสื่อที่เหมาะสมสำหรับ กิจกรรมปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี 2) ส่งเสริมให้ครูใช้สื่อในการจัดประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ส่งเสริมให้ครูเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กระดับปฐมวัย และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สนับสนุนงบประมาณจัดซื้อสื่อการจัดประสบการณ์ให้เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งทุกรายการอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละรายการตามลำดับ ดังนี้ 1) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย 2) ศึกษาเกี่ยวกับการจัดบริเวณอาคาร สถานที่ที่เอื้อต่อการพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาของเด็กระดับปฐมวัย 3) สถานศึกษามีการตรวจตรา ความปลอดภัยในอาคารสถานที่เครื่องเล่น สนามและอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นระยะ และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สถานศึกษามีท่อหรือรางระบายน้ำใช้การได้ดี หรือมีการบำบัดน้ำเสียอย่างเหมาะสม ซึ่งทุกรายการอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดตารางกิจกรรมประจำวัน ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละรายการตามลำดับ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมสำหรับเด็กโดยคำนึงถึงพัฒนาการของเด็ก 2) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ ทั้งรูปแบบรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมรวม และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการปรับเปลี่ยนตารางกิจกรรมประจำวันให้เหมาะสมกับโรงเรียน ซึ่งทุกรายการอยู่ในระดับมาก

ด้านกรณีศึกษา ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละรายการตามลำดับ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้มีการจัดทำบันทึกการจัดประสบการณ์ตามแผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย 2) ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย และแนวทางการนิเทศ กำกับ ติดตาม สำหรับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย, เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศ กำกับ ติดตาม 3) ส่งเสริมให้ครูภายในสถานศึกษามีการนิเทศกันเอง และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สรรวจปัญหาและความต้องการการนิเทศภายในสำหรับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ซึ่งทุกรายการอยู่ในระดับมาก

ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละรายการตามลำดับ ดังนี้ 1) ครูผู้สอนระดับปฐมวัยทำการประเมินพัฒนาการอย่างสม่ำเสมอ 2) ส่งเสริมให้ครูนำผลการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กมาใช้ปรับปรุงข้อบกพร่องการเรียนการสอน 3) ประชุมชี้แจงจุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลสำหรับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้แก่ครูผู้สอน

และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการวัดผลและประเมินผลสำหรับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ซึ่งทุกรายการอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามตัวแปรอิสระ 3 ตัว ได้แก่ **จำแนกตามวุฒิการศึกษา** พบว่า โดยรวมและรายด้าน ในด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการนำแผนการสอนไปใช้ ด้านการจัดหาและผลิตสื่อ และด้านการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยสูงกว่าผู้บริหาร และครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี และเมื่อพิจารณารายด้าน มีดังนี้ **ด้านการบริหารหลักสูตร** โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหาร และครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย สูงกว่าผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี **ด้านการนำแผนการสอนไปใช้** โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย สูงกว่าผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี **ด้านการจัดหาและผลิตสื่อ** โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยสูงกว่า ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี **ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน** โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน **ด้านการจัดตารางกิจกรรมประจำวัน** โดยรวม ไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน **ด้านการนิเทศ** โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยสูงกว่าผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี **ด้านการวัดผลและประเมินผล** โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน **จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน** พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 5 ปี และมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน โดยด้านการบริหารหลักสูตร และด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 5 ปี มีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยต่ำกว่า ผู้บริหารและครูที่

ต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน ด้านการนิเทศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารและครูผู้สอนมีทัศนคติต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารและครูผู้สอนมีทัศนคติต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก พบว่ามีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการศึกษการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการบริหารงานวิชาการถือว่ามีมีความสำคัญและจัดงานหลักในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญมากกว่าการบริหารงานด้านอื่น ๆ (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2546 : 115) ประกอบกับโรงเรียนเอกชนต้องมีการปฏิบัติกิจกรรมทุกด้านในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นอย่างดี เพื่อสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดแก่ผู้ปกครองซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกิติฐพงษ์ กายสิทธิ์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์ในการพัฒนาโรงเรียนเอกชนระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาเขตการศึกษา 6 ว่ากลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนาโรงเรียนระหว่างโรงเรียนเอกชนสำหรับโรงเรียนเอกชนที่ได้รับการรับรองได้มีวิธีการดำเนินงานตามตัวชี้คุณภาพในแต่ละปัจจัย ครอบคลุมงานทุกข้อ และมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แม้แต่กระทั่งโรงเรียนเอกชนที่ยังไม่ได้รับการรับรอง ได้มีวิธีการดำเนินงานตามตัวชี้คุณภาพและมี คุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานในแต่ละปัจจัยบางส่วน ซึ่งแสดงว่าสภาพการดำเนินงานบริหารงานวิชาการจะต้องมีคุณภาพแน่นอน โดยเฉพาะด้านการจัดตารางกิจกรรมประจำวันมีสภาพการดำเนินสูงสุด เนื่องจาก การจัดตารางกิจกรรมประจำวันเป็นภาระหน้าที่สำคัญที่ครูต้องทำเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละวัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เบคเคย์ (Beckey : 1986) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดตารางกิจกรรมประจำวันในโรงเรียนอนุบาลที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยมีข้อเสนอแนะว่าการจัดการศึกษาระดับอนุบาลศึกษาจึงควรมีการทำกรวิจัยอย่างต่อเนื่อง ในเรื่องการจัดตาราง กิจกรรมประจำวันของโรงเรียน และการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาเด็ก เนื่องจากประเภทของการจัดตารางกิจกรรมประจำวัน ที่นำมาใช้กับนักเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กส่วนด้านการจัดหาและผลิตสื่อมีการดำเนินงานต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับทุก ๆ ด้านนั้น โดยเฉพาะการสนับสนุนงบประมาณจัดซื้อสื่อการจัดประสบการณ์ให้เพียงพอกับความต้องการ และส่งเสริมให้ครูและเด็กมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อ

จากวัสดุในท้องถิ่น เนื่องจาก การจัดหาและผลิตสื่อนั้นเป็นเรื่องที่ต้องใช้งบประมาณ และสื่อเป็นวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้แล้วหมดไป หรือชำรุดได้ง่าย ทำให้งบประมาณในการผลิตหรือจัดหาสื่อให้มีสภาพดี เพียงพอต่อความต้องการในการใช้จึงค่อนข้างสูง การดำเนินการจึงไม่เต็มที่เท่าที่ควร

2. จากผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการนำแผนการสอนไปใช้ ด้านการจัดหาและผลิตสื่อ และด้านกาณิชเทศผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในสูงกว่าผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เป็นผู้ซึ่งได้รับการพัฒนากระบวนการคิด วิสัยทัศน์ให้มีความก้าวหน้าและลึกซึ้งขึ้น จึงทำให้เห็นจุดที่ควรพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองและโรงเรียนได้มากขึ้น จึงทำให้ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความเห็นว่ามีเรื่องที่ต้องปฏิบัติหรือดำเนินการอยู่อีกมากกว่าสภาพการปฏิบัติที่เป็นอยู่ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเป็นที่ละด้าน โดยเน้นไปที่ด้านการบริหารหลักสูตรแล้ว จะเห็นได้ว่า การบริหารหลักสูตร เป็นการบริหารและดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้บริหารจะเป็นแกนนำ โดยมีผู้ช่วยฝ่ายต่างๆ หัวหน้าหมวดวิชา ครูวิชาการ โรงเรียน ครูผู้สอนและหน่วยงานอื่นๆ ที่เสริมการบริหารหลักสูตร มีกิจกรรมที่สำคัญ คือ การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดตารางสอน การจัดแผนการเรียน การจัดวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร อาคารสถานที่ งบประมาณ การบริการห้องสมุด เป็นต้น การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน (อาราม สุวรรณชัยรบ, 2535 : 209 - 211) ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ในแต่ละด้านที่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามตัวแปรอิสระนี้ ในทุก ๆ ด้านมีความเชื่อมโยงกันภายใต้การบริหารหลักสูตร ประกอบกับงานการบริหารหลักสูตร การนำแผนการสอน ไปใช้ การจัดหาและผลิตสื่อ และการนิเทศเป็นงานที่ต้องมีการวางแผน วิเคราะห์แผนงาน ซึ่งเป็นงานที่เน้นไปที่ฝ่ายบริหาร เป็นส่วนมาก จึงทำให้ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในสูงกว่าผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

3. จากผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติ เนื่องจากผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 5 ปี มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ใน

ระดับมาก ส่วนผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ที่ทุกโรงเรียนเอกชนมุ่งหวังสร้างความเป็นเลิศ จึงทำให้ทั้งผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการมุ่งไปในทิศทางที่ดี และต้องมีประสิทธิภาพ จึงทำให้มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน แต่ในกรณีด้านการบริหารหลักสูตร และด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น เมื่อพิจารณาทีละด้านแล้ว การบริหารหลักสูตรเป็นงานที่เน้นไปที่ฝ่ายบริหาร เป็นงานที่ครอบคลุมงานทุกอย่าง ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก ๆ จึงมีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการที่กว้างไกลมากขึ้น ประกอบกับการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนก็เป็นงานหนึ่งที่ฝ่ายบริหารพึงให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดให้มีภูมิทัศน์ที่ร่มรื่นสวยงาม เพื่อเป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งของโรงเรียนเอกชนในการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ปกครองส่งบุตรหลานเข้ามาเรียน ซึ่งทั้ง 2 งานนี้มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกัน โดยเฉพาะฝ่ายบริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก ๆ จะเล็งวิสัยทัศน์ในการบริหารไปที่สองงานนี้มากขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษานี้ได้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของจันทิมา เฉลิมสุข (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทการบริหารงานวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัยของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลในภาคเหนือตอนล่าง พบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์การบริหารระดับการศึกษาปฐมวัยตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีการรับรู้บทบาทการบริหารงานวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัย ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการนิเทศ โดยภาพรวม ดีกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์การบริหารต่ำกว่า 4 ปี

4. จากผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนคติของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดหาและผลิตสื่อ และด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ผู้บริหารและครูมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น เนื่องจากงานทั้ง 3 งานนี้เป็นงานที่มีความเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันและเน้นไปที่ผู้บริหาร จึงทำให้ผู้บริหารมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากครูผู้สอน ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของอาราม สุวรรณชัยรบ (2535 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนและครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาและครู มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในระดับมากทุกด้าน โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนด้านวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาด้านการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดพิษณุโลก ได้ชี้ให้เห็นว่า ในการบริหารงานวิชาการปฐมวัยด้านการจัดหาและผลิตสื่อ ยังมีสภาพการดำเนินงานต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการสนับสนุนงบประมาณการจัดซื้อสื่อการจัดประสบการณ์ให้เพียงพอกับความต้องการ และส่งเสริมให้ครูและเด็กมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อจากวัสดุในท้องถิ่น ซึ่งเป็นข้อมูลที่ผู้บริหารควรจะต้องมีการหาแนวทางแก้ไขปรับปรุง หรือพัฒนามาตรฐานการผลิตและจัดหาสื่อ เพื่อให้คุณภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาในครั้งนี้ ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานระดับปฐมวัยเพียงเท่านั้น ซึ่งในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาการบริหารงานในด้านอื่นๆ เช่น การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคลากร การบริหารงบประมาณ ให้ครบทั้งโครงสร้างการบริหารงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและครอบคลุมขึ้น เนื่องจากงานดังกล่าวมีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน

2.2 ควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก และชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย เนื่องจากเป็นช่วงระดับการศึกษาที่มีความสำคัญอีกช่วงหนึ่ง